

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA WE WROCŁAWIU**

50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5
tel.(071)34 05 920, fax (071)34 05 922
e-mail: wroclaw@uokik.gov.pl

RWR 61-30/09/ET

Wrocław, 2 marca 2010 r.

DECYZJA RWR 3 /2010

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 107 poz. 887), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Międzyrzeckiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. z siedzibą w Międzyrzeczu,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

1. po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczeniu przez ww. przedsiębiorcę
- w § 17 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCA”, w § 9 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” -zawieranego z „LOKATOREM”, w § 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę” i w § 15 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o odprowadzanie ścieków” postanowienia o treści : „*Reklamację faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu wyłącznie w formie pisemnej, w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury. Nie złożenie reklamacji w formie i w terminie jw. jest równoznaczne z akceptacją rozliczenia należności na fakturze*”, które może być postanowieniem umownym wpisanym na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycjami między innymi:

- 1212 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 7 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją”

- 1215 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 14 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją.”

2. po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu przez ww. przedsiębiorcę w § 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCA”, w § 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o

zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „LOKATOREM”, w § 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. Umowa o zaopatrzenie w wodę ” i w § 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”, postanowienia o treści: Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę”, które narusza przepis art. 8 ust 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj . Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858) i skutkuje zastosowaniem przez przedsiębiorstwo środków technicznych uniemożliwiających dalsze korzystanie z jego usług w każdym przypadku naruszenia przez odbiorcę jakichkolwiek postanowień umowy.

i przyjęciu przez wymienionego przedsiębiorcę **zobowiązania do zaniechania tych działań** poprzez nadanie

- § 17 ust.3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „ODBIORCĄ”,

-§ 9 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „LOKATOREM”,

-§ 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę ”,

-§ 15 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”

następującego brzmienia:

„Reklamacje faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu w formie pisemnej”

oraz poprzez wykreślenie :

-§ 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;

-§ 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;

-§ 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. Umowa o zaopatrzenie w wodę ”;

-§ 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”,

o treści: *„Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę”.*

nakłada się obowiązek wykonania tego zobowiązania do dnia 30 lipca 2010 r. poprzez aneksowanie umów istniejących już w obrocie prawnym oraz poprzez zawieranie nowych umów zgodnie z przyjętym na siebie zobowiązaniem.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2007 r., nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 5.1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. *w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 107 poz. 887),

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
nakłada się na Międzyrzeckie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. z siedzibą w Międzyrzeczu, **obowiązek złożenia sprawozdania** o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania do dnia **15 sierpnia 2010 r.**

UZASADNIENIE

W związku z otrzymaną w dniu 8 lipca 2009 r. skargą Mariana Gomuły z Międzyrzecza dotyczącą wprowadzania przez Międzyrzeckie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. (dalej też jako MPWiK) z dniem 1 lipca 2009r. rażąco wysokich cen za wodę i odprowadzanie ścieków, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) przeprowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy doszło do naruszenia przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów [(Dz. U. nr 50, poz. 331 ze zm.), dalej: ustawa o ochronie (...)], a w szczególności art.9 ust.1 i 2 pkt1.

W trakcie postępowania przeprowadzono analizę prawną wzorców umownych stosowanych w obrocie z konsumentami przez MPWiK. Pozwoliła ona na sformułowanie wniosku, iż zapisy dot. reklamacji faktur zawarte w stosowanych przez MPWiK wzorcach umownych mogą być zbieżne z brzmieniem postanowień uznanych za niedozwolone.

Ponadto w stosowanych przez MPWiK wzorcach umów zawarte zostały wbrew dyspozycji art. 8. ust 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków[(tj . Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858) dalej: ustawy o zbiorowym (...)] postanowienia uprawniające przedsiębiorcę do rozwiązania z odbiorcą umowy za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę (rozwiązanie umowy skutkuje zastosowaniem przez przedsiębiorstwo środków technicznych uniemożliwiających dalsze korzystanie z usług).

W związku z powyższym - Postanowieniem nr 278/2009 z dnia 21 grudnia 2009r. - Prezes Urzędu wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Międzyrzeckie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. z siedzibą w Międzyrzeczu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów o których stanowi art. 24 ust.1 i 2 ww. wymienionej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na:

1. zamieszczeniu w § 17 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCĄ” , w § 9 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” -zawieranego z „LOKATOREM”, w § 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę ” i w § 15 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”, postanowienia o treści : *Reklamację faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu wyłącznie w formie pisemnej, w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury. Nie złożenie reklamacji w formie i terminie jw. jest równoznaczne z akceptacją rozliczenia należności na fakturze*”, które może być postanowieniem umownym wpisanym na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycjami między innymi:

- 1212 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 7 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją”
- 1215 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 14 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją.”

2.

stosowaniu w § 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCĄ”, w § 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „LOKATOREM”, w § 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. Umowa o zaopatrzenie w wodę ” i w § 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”, postanowienia o treści: *Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym*

wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę”, co skutkuje zastosowaniem przez przedsiębiorstwo środków technicznych uniemożliwiających dalsze korzystanie z jego usług w każdym przypadku naruszenia przez odbiorcę jakichkolwiek postanowień umowy, czym może naruszać przepis art. 8 ust 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków [(Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858) dalej ustawa o zbiorowym (...)].

Ponadto – zgodnie z punktem 2 postanowienia nr 278/2009 Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów materiały (15 kart) uzyskane w trakcie wymienionego wyżej postępowania wyjaśniającego (nr sygn. RWR 400-36/09/ET).

(dowód: karta 1)

W trakcie postępowania Spółka odniosła się w piśmie z dnia 08.01 2010 r. do zarzutów zawartych w postanowieniu 278/2009.

(dowód: karta 19)

Przedsiębiorca został powiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie.

(dowód: karta 91)

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

1. Uczestnik postępowania:

Międzyrzeckie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji jest przedsiębiorcą zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym Sądu Rejonowego w Zielonej Górze, VIII Wydział Gospodarczy KRS w dniu 28 listopada 2002 r. pod numerem 0000140914 jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której właścicielem jest Gmina Międzyrzecz. Do podstawowych zadań Spółki należy świadczenie usług w zakresie m.in.:

- poboru i uzdatniania wody,
- działalności usługowej w zakresie rozprowadzania wody,
- odprowadzania ścieków i ich oczyszczania,
- badań i analiz technicznych
- odbiór i przesył wód opadowych

Spółka prowadzi działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Międzyrzecz na podstawie Decyzji Zarządu Gminy Nr 11/2002 z dnia 12 marca 2002r. i jest jedynym dostawcą wody na jej terenie (100% udziału w rynku).

(dowód: karty 86-89)

2. W związku z prowadzoną działalnością w wyżej wymienionym zakresie Spółka wprowadziła do obrotu i stosuje wzorce umowne pn.: „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawierana z „ODBIORCĄ” ; „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawierana z „LOKATOREM”; Umowa o zaopatrzenie w wodę”; ”Umowa o odprowadzanie ścieków”, w których zawiera m.in. następujące zapisy:

- „Reklamację faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu wyłącznie w formie pisemnej, w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury. Nie złożenie reklamacji w formie i terminie jw. jest równoznaczne z akceptacją rozliczenia należności na fakturze”(§ 17 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCĄ” , § 9 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawierana z „LOKATOREM”, § 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę ” i § 15 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”)

▪ *Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę*” (§ 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „ODBIORCĄ”, § 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”- zawieranego z „LOKATOREM”, § 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. „ Umowa o zaopatrzenie w wodę ” i § 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. „ Umowa o odprowadzanie ścieków”)

(dowód: karty 20-26, 34-38, 44-48, 54-59.)

3. w Rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone zamieszczono między innymi następujące klauzule:

- 1212 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 7 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją” (wyrok SOKiK z dnia 22maja 2007r., sygn. akt XVII AmC 40/06),

- 1215 „Nie zgłaszanie zastrzeżeń co do prawidłowości wystawienia faktury w terminie 14 dni od daty jej doręczenia jest jednoznaczne z jej akceptacją.”

(wyrok SOKiK z dnia 22maja 2007r., sygn. akt XVII AmC 40/06),

4. zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...): „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, jeżeli:

1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;

2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;

3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;

4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.”

5. W trakcie postępowania Spółka - w piśmie z dnia 8 stycznia 2010 r. przedstawiła swoje stanowisko w sprawie zarzutu naruszenia przepisu art.24 ustawy o ochronie (...) oraz zobowiązała się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, poprzez nadanie

- § 17 ust.3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „ODBIORCĄ”,

-§ 9 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „LOKATOREM”,

-§ 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę ”,

-§ 15 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”

następującego brzmienia:„Reklamacje faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu w formie pisemnej”

oraz

poprzez wykreślenie postanowienia o treści: „Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca

kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę” z:

-§ 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;

-§ 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;

-§ 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. Umowa o zaopatrzenie w wodę ”;

-§ 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”,

(dowód: karty 19, 27-33, 39-43, 49-53, 60-65)

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zagrożenie interesu publicznoprawnego.

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie (...) jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, zgodnie z którym „Ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów”.

Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Międzyrzeckiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy - naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest równoznaczne z naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie (...).

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie praktyki polegającej na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ramach niniejszego postępowania postawiono przedsiębiorcy zarzut stosowania niezgodnej z prawem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zamieszczeniu w stosowanych przez niego w obrocie z konsumentami wzorcach umownych postanowienia o treści: „Reklamację faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu wyłącznie w formie pisemnej, w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury. Nie złożenie reklamacji w formie i w terminie jw. jest równoznaczne z akceptacją rozliczenia należności na fakturze”, które jest postanowieniem umownym wpisanym na podstawie art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Art. 24 ust.1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (...).” Norma art. 24 ust 2 pkt 1 uznaje więc wprost za działanie bezprawne określony typ zachowań przedsiębiorcy, jakim jest stosowanie postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone i wpisanych do Rejestru.

Do stwierdzenia praktyki, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie (...) konieczne jest wykazanie, iż przedsiębiorca stosuje we wzorcu umownym postanowienia, które zostały

wpisane do prowadzonego przez Prezesa Urzędu rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym stanowi art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Jak wspomniano wyżej, zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy *o ochronie (...)*, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ *Kodeksu postępowania cywilnego*.

Należy w tym miejscu wskazać, iż wzorce umowne wykorzystywane przy zawieraniu umów z konsumentami mogą być poddane kontroli abstrakcyjnej. Kontroli abstrakcyjnej wzorca jako takiego (art. 479³⁶ – 479⁴⁵ *k.p.c.*) dokonuje się niezależnie od tego, czy wzorzec był, czy też nie był zastosowany w konkretnej umowie. Kontrola taka obejmuje klauzule pojedyncze lub zbiorowe (cały wzorzec lub jego fragment). Oceny postanowień w wypadku kontroli abstrakcyjnej dokonuje Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wyłącznie do kompetencji tego Sądu należy uznanie postanowień wzorców umownych za niedozwolone. Tym niemniej należy pamiętać, że art. 479⁴³ *k.p.c.* rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. **Skutek tzw. prawomocności rozszerzonej następuje od chwili wpisania wzorca umowy do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone**, prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 *k.p.c.* Konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w w/w rejestrze jest to, że posłużenie się nim będzie miało skutek wprowadzenia do umowy **elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego**. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Powyższe stanowisko Prezesa Urzędu zgodne jest z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) stwierdził, iż „(...) *stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów (...)*”. W uzasadnieniu do powyższej uchwały Sąd uznał m.in., że „(...) *praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów z art. 23a¹ u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przedstawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru (...). Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a¹ u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27, a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności (...)*”.

Dla uznania zatem, iż klauzula wpisana do rejestru i klauzula z nią porównywana są tożsame w treści nie jest konieczna dokładna literalna identyczność tych postanowień. Rozbieżność użytych wyrazów, zmiana szyku zdania, czy zastosowanie synonimów nie eliminuje bowiem abuzywnego charakteru ocenianego postanowienia. Dla uznania dwóch postanowień za tożsame wystarczy, aby hipoteza zapisu kwestionowanego w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów mieściła się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru. „*Nie jest konieczna literalna zgodność porównywalnych klauzul. Głównym*

¹ W obowiązującej obecnie ustawie z dnia 16.02.2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów, praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów uregulowana została w art. 24.

czynnikiem przesądającym powinien być, zdaniem Sądu, zamiar, cel jakiemu ma służyć kwestionowana klauzula. Jeśli jest on zgodny z celem utworzenia klauzuli uznanej za niedozwoloną, można uznać, iż obie są tożsame” (wyrok SOKiK z dnia 25 maja 2005 r. sygn. akt XVII Ama 46/04).

Przedmiotem niniejszego postępowania jest wykazanie, że zakwestionowany przez Prezesa Urzędu zapis znajdujący się we wzorcach stosowanych przez MPWiK przy zawieraniu umów z konsumentami jest tożsamy z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnymi wyrokami Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego pod pozycjami : 1212 i 1215.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2007 r., sygn. akt XVII Amc 40/06, na podstawie, którego postanowienia z pozycji 1212 i 1215 zostały wpisane do Rejestru, SOKiK w pełni podzielił argumentację Prezesa Urzędu, iż postanowienia te naruszają przepisy art. 385³ pkt 2 oraz art. 385¹ § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), stwierdzając jednocześnie, że: *„zarówno siedmiodniowy, jak i czternastodniowy termin na zgłoszenie przez konsumenta reklamacji, czyli zastrzeżeń co do faktury są zbyt krótkie i jako takie naruszają interesy konsumenta i pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami. Tak krótki okres w wielu sytuacjach może uniemożliwić konsumentom dokonanie reklamacji (...).”*

Art. 385¹ § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Konsument, jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności naruszają w sposób rażący interesy konsumentów działania przedsiębiorcy sprzeczne z przepisami prawa.

W ocenie Prezesa Urzędu, zakwestionowane postanowienie zawarte we wzorcach umownych stosowanych przez MPWiK Sp. z o.o. w Międzyrzeczu jest tożsamy z postanowieniami wpisanymi do Rejestru pod ww. pozycjami, ze względu na identyczny, niekorzystny dla konsumentów skutek polegający na kształtowaniu praw i obowiązków konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszający ich interesy (art. 385¹ § 1 k.c.) oraz ograniczeniu odpowiedzialności przedsiębiorcy względem konsumenta za nienależyte wykonanie lub niewykonanie zobowiązania (art. 385³ pkt 2 k.c.). Analiza porównawcza zakwestionowanego postanowienia wzorca umowy oraz cytowanych powyżej postanowień wpisanych do Rejestru wskazuje, że kwestionowane postanowienie wyczerpuje przesłanki postanowienia uznanego za niedozwolone. Zakwestionowany zapis umowy nie ma wprawdzie identycznego brzmienia, jednakże w ocenie Prezesa Urzędu, wykładnia jego treści prowadzi do wniosku, że mieści się on w hipotezie przytoczonych klauzul niedozwolonych, a wyznaczenie przez MPWiK 14 - dniowego terminu na składania reklamacji w przypadku błędnego naliczenia należności należy uznać za zbyt krótkie.

Stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone jest z mocy prawa niedozwolone, a tym samym zamieszczanie ich we wzorcach umowy stosowanych w obrocie z konsumentami godzi w ich interesy.

W wyniku powyższego, zdaniem Prezesa Urzędu, uznać należy za uprawdopodobnione naruszenie przez MPWiK zakazu zawartego w art. 24 ust.2 pkt 1) ustawy o ochronie (...). Uprawdopodobniono, iż kwestionowane zapisy stosowane w używanych przez niego wzorcach umownych są tożsame z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone (1212, 1215) i naruszają interesy konsumentów – obecnych i przyszłych klientów MPWiK.

Stąd należało orzec jak w punkcie I pp 1 sentencji niniejszej decyzji.

Przesłanki naruszenia art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z bezprawnością wynikającą z naruszenia art. 8 ust 1 ustawy o zbiorowym o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

MPWiK postawiono zarzut stosowania niezgodnej z prawem praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na zamieszczeniu w stosowanych przez niego w obrocie z konsumentami wzorcach umownych postanowienia o treści: *„Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę”*, które narusza przepis art. 8 ust 1 ustawy o zbiorowym (...).

Art. 24 ust.1 ustawy o ochronie (...) stanowi, iż *„Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”*, natomiast art. 24 ust. 2 określa, iż *„Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. (...); 2) naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji; 3) nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.”*

Praktyką o której mowa w art. 24 ust. 2 może być zatem każde zachowanie (działanie, zaniechanie) przedsiębiorcy jeśli ma ono charakter bezprawny, a ponadto godzi w zbiorowe interesy konsumentów. Wskazane w przepisie art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie (...) przykłady praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów mają jedynie przykładowy charakter. Nie wyczerpują one zachowań przedsiębiorców, które mogą zostać zakwalifikowane jako naruszające przepis art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie (...). Oprócz praktyk wskazanych bezpośrednio przez ustawodawcę w ustawie o ochronie (...), *„za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta. Zdaniem Sądu Najwyższego zachowania takie (...) stanowią bowiem jednocześnie zachowania bezprawne i skutkują zniesieniem, ograniczeniem lub zniekształceniem praw konsumentów, wpływając tym samym na chronioną przez przepis obowiązującego prawa sferę ich interesów”².*

Aby doszło do naruszenia przez MPWiK ww. przepisów ustawy o ochronie (...) muszą więc kumulatywnie zostać spełnione dwie przesłanki:

- 1) bezprawność działań przedsiębiorcy,
- 2) godzenie tymi działaniami w zbiorowy interes konsumentów.

Ad. 1)

Punktem wyjścia w ocenie, czy w związku z posługiwaniem się przez MPWiK w umowach zawieranych z konsumentami postanowieniem umownym o treści: *„Umowa może być rozwiązana przez przedsiębiorstwo za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego , w przypadku nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę”* doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, są przepisy ustawy o zbiorowym (...), która określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków. Powołać tu

² Uchwała SN z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06), OSNP 2007/1-2/35.

należy w pierwszej kolejności art. 8 ust. 1 pkt 1 – 4 ww. ustawy, który określa, w jakich okolicznościach przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne uprawnione jest do wstrzymania świadczenia usług na rzecz odbiorcy. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącza kanalizacyjne, jeżeli:

- a) *przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;*
- b) *odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrachunkowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;*
- c) *jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;*
- d) *został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.*

Formułując powyższy przepis ustawodawca nie posłużył się sformułowaniem „w szczególności” lub podobnym. Oznacza to, że katalog okoliczności, które stanowią podstawę do wstrzymania świadczenia usług ma charakter zamknięty, który nie może być dowolnie i arbitralnie rozszerzany przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne w treści umowy. Odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego może nastąpić zatem wyłącznie wówczas, gdy wystąpi któraś z przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę.

W ocenie Prezesa Urzędu brzmienie postanowienia umownego, zgodnie z którym umowa może być rozwiązana przez MPWiK za trzymiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę, nie znajduje odzwierciedlenia w brzmieniu art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...). Zdarzenia, o których mowa w hipotezach powołanego przepisu obejmują bowiem ściśle określone sytuacje, w których może nastąpić odcięcie dostawy wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego i nie odnoszą się w sposób ogólny do niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę. Oznacza to, że kwestionowane postanowienie umowne statuuje możliwość przekroczenia przez MPWiK jego ustawowych kompetencji jako dostawcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie możliwości wstrzymania świadczenia usług. Postanowienie to przewiduje bowiem możliwość podjęcia działań powodujących odcięcie dostaw wody lub zamknięcie przyłącza kanalizacyjnego w sytuacjach, które nie zostały objęte art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...).

Zamieszczenie w umowach postanowienia przewidującego możliwość rozwiązania umowy w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania przez odbiorcę jej postanowień, co skutkuje wstrzymaniem świadczenia usług na rzecz odbiorcy, jest zatem sprzeczne z art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...). Zakres okoliczności, które na podstawie umowy mogą skutkować jej rozwiązaniem przez Spółkę, a w konsekwencji odcięciem dostawy wody i zamknięciem przyłącza kanalizacyjnego w znaczny sposób wykracza poza zakres przewidziany w powołanym przepisie. Okoliczności „niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę” są bowiem dużo szersze niż wymienione w sposób enumeratywny w art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...) przesłanki pozwalające na odcięcie dostawy wody i wstrzymanie odbioru ścieków. Skoro ustawodawca w treści ww. przepisu przewidział określone sankcje za określone naruszenia, za niedopuszczalne należy uznać, aby Spółka w treści umowy określała możliwość stosowania takich sankcji za mniejsze naruszenia. Kwestionowana klauzula wprowadza zatem odbiorców w błąd co do uprawnień i obowiązków spoczywających na przedsiębiorcy w zakresie możliwości zastosowania środków technicznych uniemożliwiających dalsze korzystanie z usług przez odbiorcę. Jednocześnie w ocenie organu antymonopolowego przypisanie sankcji w postaci rozwiązania przez Spółkę umowy w

przypadku każdego naruszenia warunków umowy przez odbiorcę sprowadza tę instytucję do absurdu. Niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy przez odbiorcę wyrażać się może bowiem w postaci zupełnie nieistotnych uchybień, w stosunku do których całkowicie nieadekwatne są tak poważne konsekwencje jak wypowiedzenie umowy i wstrzymanie świadczenia usług.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnione, że powyższe działanie MPWiK spełnia pierwszą z dwóch ww. przesłanek, tj. bezprawność działań przedsiębiorcy, polegającą na naruszeniu art. 8 ust 1 ustawy o zbiorowym (...).

Ad. 2)

Analizując kwestionowane postanowienie z punktu widzenia spełnienia drugiej z przesłanek należy mieć na uwadze szczególnie charakter usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. Zważyć należy, że woda jest towarem o wyjątkowym charakterze – podstawowym dobrem niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania gospodarstw domowych. Usługi dostawy wody i odbioru ścieków zakwalifikowane zostały do usług o charakterze użyteczności publicznej, co oznacza, że powinny być one świadczone w sposób powszechny i ciągły, a każdy odbiorca powinien mieć zapewniony wolny dostęp do tych usług, o ile spełnia określone w przepisach prawa wymagania. Wymagania te określone zostały w art. 6 ust. 2 ustawy o zbiorowym (...), zgodnie z którym przedsiębiorstwo wodociągowe – kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomości została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy. Jednocześnie zważyć należy, że art. 6 ust. 3 pkt 6) ustawy o zbiorowym (...) stanowi, że umowa, na podstawie której odbywa się dostawa wody i odbiór ścieków, powinna zawierać postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunki wypowiedzenia. Mając jednak na względzie treść art. 6 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, a także okoliczności opisane w art. 8 ust. 1 ww. ustawy, zważyć należy, że wypowiedzenie umowy przez przedsiębiorstwo wodociągowe – kanalizacyjne powinno być dopuszczane tylko w wyjątkowych sytuacjach. Szczególny charakter usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków (które są usługami o charakterze powszechnym, publicznym) oraz fakt, iż są one świadczone w warunkach monopolu naturalnego, uniemożliwia w ocenie Prezesa Urzędu rozwiązywanie tych umów w przypadku każdego niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez odbiorcę.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu uznał, iż zakwestionowany warunek umowy godzi w interesy konsumentów, albowiem oddziałuje na interesy odbiorców. Zakwestionowane postanowienie nakłada na odbiorców ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju.

Wobec powyższego uprawdopodobniono spełnienie drugiej z przesłanek, niezbędnej do stwierdzenia praktyki naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I pp 2 sentencji niniejszej decyzji.

Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Zarówno stosowanie postanowień wzorców umowy tożsamych z postanowieniami wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, jak i

stosowanie postanowień sprzecznych z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa może być uznane za niedozwoloną praktykę opisaną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 lub art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów pod warunkiem, iż zachowania te naruszają zbiorowy interes konsumentów.

Mówiąc o „zbiorowym interesie konsumentów” należy zaznaczyć, iż ustawa o ochronie (...) nie podaje jego definicji, wskazuje w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. O tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem często lub nawet powszechnie stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W niniejszej sprawie MPWiK jest jedynym przedsiębiorstwem wodociągowo –kanalizacyjnym na terenie Gminy Międzyrzecz. Mamy zatem bez wątpienia do czynienia z naruszeniem praw licznej grupy konsumentów – to jest konsumentów będących już klientami MPWiK w związku z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, jak i potencjalnych zainteresowanych, którzy mogą zawrzeć z nim umowę na dostawę wody i odbiór ścieków.

Tak więc w rozpatrywanym stanie faktycznym postępowanie MPWiK nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz mamy do czynienia z naruszoną grupą konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy obecnych i przyszłych kontrahentów przedsiębiorcy.

Reasumując, skoro zostało uprawdopodobnione, iż kwestionowany zapis dot. reklamacji stosowany w używanych przez MPWiK wzorcach umownych jest tożsamy z klauzulami wpisanymi do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone(1212, 1215) to posługiwanie się nim w obrocie konsumenckim można uznać za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust.2 pkt 1) ustawy o ochronie (...).

Również uprawdopodobnienie stosowania drugiej z zarzuconych przez przedsiębiorcy praktyk tj. bezprawnego wprowadzenia do treści stosowanych przez MPWiK wzorców umownych postanowienia, które narusza przepis art. 8 ust. 1 ustawy o zbiorowym (...) pozwala stwierdzić, iż posługiwanie się nim w obrocie konsumenckim można uznać za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie (...).

Zgodnie z art. 28 ust.1 ustawy o ochronie (...), jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu – że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, ponieważ MPWiK po otrzymaniu postanowienia o wszczęciu postępowania i wezwania do ustosunkowania się do stawianych zarzutów zobowiązało się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wzmiankowanym naruszeniom poprzez wprowadzenie nowych postanowień i wykreślenie zakwestionowanego przez Prezesa Urzędu zapisu w stosowanych wzorcach umownych.

I tak zmieniono zapis

- § 17 ust.3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „ODBIORCĄ”,
- § 9 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków” - zawieranego z „LOKATOREM”,
- § 16 ust. 3 wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę ”,
- § 15 ust. 3 wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”
i nadano mu brzmienie: „Reklamacje faktury odbiorca zgłasza przedsiębiorstwu w formie pisemnej”
oraz wykreślono postanowienie zamieszczone w:
- § 20 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;
- § 11 ust 2 pkt b wzorca umownego pn. „Umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków”;
- § 18 ust. 2 pkt b wzorca umownego pn. Umowa o zaopatrzenie w wodę ”;
- § 18 ust.2 pkt b wzorca umownego pn. ”Umowa o odprowadzanie ścieków”,

Zdaniem Prezesa Urzędu tak opracowane wzorce umowne nie zawierają już zapisów mogących godzić w zbiorowe interesy konsumentów i mogą zostać wprowadzone do obrotu konsumenckiego w miejsce dotychczas obowiązujących (patrz pkt I sentencji decyzji).

Należy jednak wskazać, iż przez zastąpienie kwestionowanych postanowień nowymi, zaakceptowanymi przez Prezesa Urzędu, rozumie się nie tylko stosowanie ich przy nowo podpisywanych umowach, ale i także ich zmianę w aktualnie obowiązujących umowach, co oznacza konieczność aneksowania wszystkich umów istniejących w obrocie bądź przynajmniej podjęcia przez przedsiębiorcę udokumentowanych działań zmierzających do zmiany wcześniej zawartych umów, polegających na przedstawieniu wszystkim kontrahentom aneksów zawierających nowe regulacje.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w pkt I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy *o ochronie (...)* Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek złożenia w wyznaczonym w sentencji decyzji terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

W związku z powyższym, należało orzec jak w pkt II sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy *o ochronie (...)*, w związku z art. 479²⁸ § 2 *k.p.c.*, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów we Wrocławiu.

Otrzymuje:

Międzyrzeckie Przedsiębiorstwo
Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o.
ul. Św. Wojciech 4
66-300 Międzyrzecz

